

הנחיה מס' 10.12 - התניית קיצור תקופת המאסר של מסתננים בהוצאת צו גירוש מישראל	הנחיות פרקליט המדינה
עדכון אחרון: כז בטבת התשס"ג, 1 ינואר 2003	27 אוקטובר 1994; 1 אוגוסט 2002

10.12 התניית קיצור תקופת המאסר של מסתננים בהוצאת צו גירוש מישראל

1. לא פעם מתנה ועדת השחרורים את שחרורו של אסיר המוחזק במאסר בעקבות הסתננותו הבלתי חוקית לישראל בכך שיוצא נגדו צו גירוש מהארץ; אך בדיעבד מתברר כי בשל הקושי לאתר ארץ יעד לגירוש לא מוצא צו הגירוש והשחרור המוקדם איננו יוצא אל הפועל.
2. מצב זה יוצר קושי הן במישור החוקי, בשל אי קיום החלטת הוועדה, והן במישור האנושי, בשל אי קיום הציפייה שנוצרה אצל האסירים.
3. לפיכך, במקרים שבהם מתעוררת בעיה מעין זו יש לנהוג כדלקמן:
 - א. אם ועדת השחרורים מציעה כי תקופת המאסר תקוצר בתנאי שיוצא נגד האסיר צו גירוש מהארץ, על הפרקליט המופיע בפני הוועדה לבקש דחייה של מועד הדיון, כדי שיוכל לגבש עמדה לאחר שהתייעץ עם הגורמים האחראים על הנושא במשרד הפנים, בצבא ומשטרת ישראל (ממ"ן זרים).
 - ב. אם התקבלה בקשת הדחייה, יפנה הפרקליט למנהל מרשם האוכלוסין במשרד הפנים כדי לקבל את עמדת רשויות המדינה בנושא. בנוסף, יידע הפרקליט את עוזר הפצ"ר לדין הבינלאומי וכן את משטרת ישראל (ממ"ן זרים), בדבר הבירור המתבצע.
 - ג. אם נמצאה ארץ יעד לגירוש האסיר, יודיע על כך הפרקליט לוועדה, ויסכים להתניית תקופת המאסר בהוצאת צו גירוש כאמור, אלא אם כן קיימים טעמים אחרים להתנגד לקיצור תקופת המאסר.
 - ד. אם לא נמצאה ארץ יעד לגירוש האסיר, יודיע על כך הפרקליט לוועדה, ויתנגד להתניית תקופת המאסר בהוצאת צו גירוש כאמור.
 - ה. אם לא התקבלה הבקשה לדחיית מועד הדיון או אם לא התקבלה התנגדות המדינה לקיצור תקופת המאסר, יש להודיע לוועדה כי יתכן שלא ניתן יהיה להוציא צו גירוש כאמור, ולבקש שעמדה זו תצויין בהחלטת הוועדה.